

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διά μέν τούς έν ταύθα κ.
κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12.
Εξαμηνία . . . . » 6.
Διά δέ τούς έν τῇ λοιπῇ Ἑλ-
λάδι ετησία . . δραχ. 14.
Εξαμηνία . . . . » 7.
Διά τούς έν τῇ Τουρκίᾳ ετη-
σία . . . . . φράγ. 15.
Διά τούς έν Εὐρώπῃ » 20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διά πάσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. . . . δρ. 4.
Διά τὰ δικαστικά ἔγγραφα τὸν
στίχον . . . . . Λεπ. 20.
Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμέναι καὶ μη-
δαμῶς καθαπτόμεναί τινος
βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διά πάσαν διατριβὴν τὸν στί-
χον . . . . . λεπτ. 40.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

« Δεῖ δὲ καὶ τούς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν . . . . κἀν ἢ παραβα-
τεῖ τις αὐτούς ἢ ρεωχμεῖ ἐπιχειρῆ, σπουδῆ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόποι ἐναρτιοῖσθαι ».
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Στερεότυπον.

Παρ' ἡμῖν εὐρίσκονται μετοχαὶ τῆς έν ταύθα ἰδρυ-
μένης εὐεργετικῆς τραπέζης ἢ « Πανδώρα » πωλού-
μεναι με ἐκπτώσιν 40 ταῖς 0/0. Οἱ βουλόμενοι
προσελθέτωσαν εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Πῶς ὀφείλομεν νὰ πατάξωμεν τὴν ἀνομίαν.

Ὅ,τι πάντες καὶ ἡμεῖς προείπομεν συνετελέσθη
τὴν 19 Μαρτίου. Τοῦτο δὲ οὐχὶ κρύφα καὶ μετὰ
συστολῆς, ἀλλ' ἀπαρακαλύπτως καὶ μετὰ κυνικῆς
ἀναιδείας. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βούλγαρη, μᾶλλον
δὲ ὁ κ. Βούλγαρης, μετὰ ἀπανθρώπου τόλμης διέ-
βη, ἐλαύνων, ἐπὶ τοῦ πτώματος τῆς Πατρίδος, ἐπὶ
τοῦ νεκροῦ τοῦ Συντάγματος. Ἦδη δυνάμεθα μετὰ
παρηγίας νὰ διακηρύξωμεν ὅτι Σύνταγμα δὲν ὑφί-
σταται ἐν Ἑλλάδι. Δὲν ὑφίσταται δὲ Σύνταγμα,
διότι ἠθετήθη, παρεβιάσθη καὶ ἐμηδενίσθη παρὰ
τῶν δόντων ὄρκον νὰ τηρῶσιν αὐτὰ καὶ νὰ πο-
τεῦνται σύμφωνα πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ. Τοῦ
Συντάγματος δὲ ἡ παραβίασις εἶναι ἐγκλημα ἐσχά-
της προδοσίας· αὐτοῦργοι δὲ τοῦ ἐγκλήματος εἶναι
αὐτοὶ οἱ Ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους, οἱ αὐτικοὶ ἄλλως
καλούμενοι, καὶ συνεργοὶ πρὸς τὸ ἐγκλημα κατ'
ἀρχάς μὲν οἱ 76 βουλευταὶ, εἶτα δὲ οἱ τέσσαρες ἐκ
τῶν ἀποχωρησάντων κατὰ τὴν ἀποφράδα ἡμέραν
τῆς 19 Μαρτίου, οἱ μετὰ ταῦτα αὐθις ἐπὶ τὰ
Ἰδιαι ἐξερράματα ἐπιστρέψαντες, καὶ
τρίτοι οἱ ὀκτωκῆντες νέοι βουλευταὶ καὶ τοῖς ἀνόμοις
συμπάρεδροι γενόμενοι. Οὕτως ἐχόντων τῶν Ἑλ-
ληνικῶν πραγμάτων, ἡ στάσις κατὰ τῶν καθεστῶ-
των Νόμων, ἀντὶ νὰ ἀρξῆται ἀπὸ τῶν κάτω καὶ
τῶν πιεζομένων καὶ ἀδικουμένων, ἤρξατο ἀπὸ τῶν
ἄνω, δηλ. τῶν ἀρχόντων. Τῶν ἡγουμένων δὲ τῆς
πολιτείας στασιασάντων κατὰ τοῦ πολιτεύματος,
τί πρέπει νὰ πράξῃ ὁ λαός; Βεβαίως εἰς αὐτὸν ὑ-
πολείπεται νὰ πράξῃ τὸ ἀντίστροφον, ἤτοι νὰ ἀπο-
δοκιμάσῃ τὴν στασιάζουσαν Ἐξουσίαν καὶ νὰ κη-
ρυχθῇ ὑπὲρ τῆς νομιμότητος, ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσε-
ως τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος καὶ τῆς ἐνι-
σχύσεως τῆς Συνταγματικῆς Βασιλείας ἐν Ἑλλάδι.
Τοῦτο δὲ πράττων ὁ Ἑλληνικὸς λαός, οὐδὲν ἄλλο
πράττει, ἢ ὅ,τι ἐπραττον ἀνεκάνεν οἱ πρόγονοι καὶ
οἱ πατέρες αὐτοῦ, ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν δια-
μαρτυρούμενοι καὶ διὰ τῆς προασπίσεως τῶν δικαιω-
μάτων αὐτῶν τούτων τὴν ἑαυτῶν θέλησιν ἐπιβάλ-
λοντες παντὶ, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδῶντι. Ἐχει
δὲ πρὸς τοῦτο ὁ Ἑλληνικὸς λαός ἕνα ἰσχυρὸν δι-
καίωμα, κεχορηγημένον αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Συντάγμα-
τος, ὅπερ βήτως διαλαμβάνει, ὅτι ἡ τήρησις
τοῦ Συντάγματος ἀφιεροῦται εἰς
τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων!
Ἀκόμη δὲ ἔχει καὶ ἕνα ἰσχυρὸν λόγον ν' ἀντιτάξῃ
κατὰ τῆς Ἐξουσίας, ἂν τυχὸν αὕτη θελήσῃ νὰ πα-
ρεμποδίσῃ αὐτὸν νὰ ἐξασκήσῃ τοῦτο τὸ ὑπὲρ τοῦ
Συντάγματος δικαίωμα του. Ὁ λόγος δὲ οὗτος εἶ-
ναι, ὅτι ὀφείλει νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν θρόνον καὶ τὸν
ἐπ' αὐτῷ τῇ δημοσίῳ τοῦ Ἔθνους βουλήσει καὶ

συγκαταθέσει καθήμενον Βασιλέα του, ὅστις, ὁμό-
σας, ὤμοσεν ἵνα ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρό-
νου συμφώνως τοῖς περὶ Συνταγματικῆς Βασιλείας
ὄροις, τοῖς ἐν τῷ Συντάγματι διαλαμβανομένοις.
Ἐπειδὴ δὲ τὸ Σύνταγμα εἶναι τὸ ἐπίσημον συμβό-
λαιον, ὅπερ ὁ λαὸς συνήψε μετὰ τῆς Βασιλείας, ἔ-
πεται ὅτι ὁ παραβαίνων καὶ ἀθετῶν τοὺς ὄρους
τούτους τοῦ συμβολαίου, πρέπει νὰ τιμωρηθῇ, ὡς
ἐπιχειρῶν νὰ διαρρήξῃ τὸν ἱερὸν μεταξὺ Βασιλέως
καὶ ἔθνους σύνδεσμον. Ἐν τῇ προκειμένῃ δὲ περι-
στάσει, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἄλλος παραβαίνει τὸν Συνταγ-
ματικὸν θεσμὸν παρὰ ἢ Κυβέρνησις τοῦ Βούλγαρη,
παραβαίνουσα δ' αὐτὸν παραλύη τὴν μεταξὺ Βασι-
λέως καὶ Ἔθνους συναφθεῖσαν σύμβασιν, παραλυο-
μένης δὲ αὐτῆς παύει πλέον πάσα μεταξὺ Ἡγεμό-
νος καὶ λαοῦ συναφεία, ἢ παῦσις δὲ αὕτη εἶναι προ-
ἄγγελος πολλῶν καὶ ἀνηκέστων δεινῶν τῇ Πα-
τρίδι καὶ τῇ βασιλείᾳ· διὰ ταῦτα τὸ Ἔθνος ἔχει
καθῆκον ἱερὸν καὶ ἀπαραβάτον ὅπως σπεύσῃ νὰ
σώσῃ ἑαυτὸ καὶ τὴν Βασιλείαν, καταδικάζον εἰς τὴν
πρέπουσαν τιμωρίαν τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ τοὺς συ-
νεροῦς αὐτῶν. ὡς πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ
τῆς Βασιλείας. Τοῦτο δὲ μὴ πράξαν, θεωρεῖται συ-
νένοχον καὶ συνυπεύθυνον, ὡς συμπαρομαρτοῦν τῇ
ἀνομίᾳ, τῇ τολμωμένῃ παρὰ τῶν πολεμίων τοῦ πο-
λιτεύματος καὶ τῶν παραβατῶν τοῦ καθεστῶτος.

Ἄλλ' ἐπιτρέπεται τῷ Ἔθνῳ νὰ προβῇ εἰς τοι-
οῦτον διάβημα; Εἰς τὸ Ἔθνος, καθὸ κυρίαρχον,
καὶ μόνον κεκτημένον τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ τὸ
πολιτειακὸν σύστημα, καθ' ὃ ἀρέσκειται νὰ κυβερνᾶ-
ται, ἐπιτρέπεται τὸ πᾶν. Πολλῶ δὲ μᾶλλον ὅταν
πρόκειται νὰ ὑπερασπισθῇ τὸ καθεστῶς πολιτεύμα,
καθ' ὃ, αὐτὸ μὲν ἐθέσπισεν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ διοικῆ-
ται Συνταγματικῶς καὶ παρὰ Συνταγματικοῦ Ἡγε-
μόνος, ἢ δὲ Κυβέρνησις ἔρχεται νὰ ἐπιβάλῃ αὐτῷ
τὴν ἑαυτῆς θέλησιν, ἤτοι νὰ ζητῇ νὰ διοικήσῃ αὐτὸ
ὀλιγαρχικῶς, καθόσον σιωπηλῶς μὲν εἰς ὀλιγαρ-
χίαν μετεβλήθη τὸ Συνταγματικὸν πολιτεύμα ἐν
Ἑλλάδι ἀπὸ τῆς 30 Νοεμβρίου Π. Ε., διαρρήδην
δὲ καὶ ἀπροκαλύπτως ἢ Κυβέρνησις διὰ τῶν πρά-
ξεῶν τῆς ἀπὸ τῆς 19 Μαρτίου κατέδειξεν ἡμῖν, ὅ-
τι δὲν ὑφίσταται τὸ συνταγματικὸν πολιτεύμα ἐν
Ἑλλάδι. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει
τὸ μὲν Ἔθνος θέλει νὰ ἦ συνηνωμένον μετὰ τοῦ
Βασιλέως του, καὶ τοῦτο μὲν νὰ ἀπολαύῃ τοὺς
καρποὺς τῆς καλῆς, ἐναρμονίου καὶ προοδευτικῆς
διοικήσεως, τοὺς ἐμμέσως παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος του
ἀπορρέοντας, εἰς αὐτὸν δὲ διὰ τῆς ἀφοσιώσεώς
του νὰ ἐμπνέῃ θάρρος καὶ πεποίθησιν, ὥστε νὰ ἐ-
ποπτεύῃ Ἄργου δίκην τὸ καθεστῶς πολιτεύμα καὶ
νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ οὐδενὶ τὴν τούτου παράβασιν· εἰς
ταύτην δὲ τὴν θέλησιν του φαίνεται ἀντιστρατευο-
μένη ἢ Ἐξουσία, καὶ πάσῃ δυνάμει ἀποπειρωμένη
νὰ διασπάσῃ τὴν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ἀφοσίωσιν καὶ
ἀγάπην του διὰ τῆς καταργήσεως τῶν ἀδιάρρηκτων
τοῦ Συντάγματος δεσμῶν, διὰ ταῦτα, ὁ μὲν λαός
ὀφείλει νὰ δηλώσῃ μὲν τῷ Ἡγεμόνι ὅτι ἀποδοκι-
μάζει τὴν διαγωγὴν τοιαύτης Ἐξουσίας, νὰ παρα-
καλέσῃ δὲ αὐτὸν νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς ἀντικατα-
στάσεως αὐτῆς ὡς τάχος, πρὸς ἄρσιν τῶν ἐπιχει-
μένων καὶ ἐπαπειλούντων τὸ τε Ἔθνος καὶ τὴν Βα-

σιλείαν δεινῶν. Ὅτι δὲ τὸ Ἔθνος κατ' ἐπαρχίας,
Δήμους ἢ κοινότητας δύναται νὰ προβῇ εἰς τὸ διά-
βημα τοῦτο, χωρὶς νὰ προσκρούσῃ ταῖς κειμέναις
διατάξεσι, τὸ τοιοῦτον δικαίωμα ἐχορήγησεν αὐτῷ
ὁ θεμελιώδης νόμος, ὀρίσας ἵνα οἱ πολῖται συνέρ-
χωνται εἰς δημοσίας συνελεύσεις, ἄνευ ὀπλων, καὶ
συσκεπτόμενοι περὶ τῶν συμφερόντων αὐτῶν νὰ
προβαίνωσιν εἰρηρικῶς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νό-
μων εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῶν φρονημάτων αὐτῶν,
προφορικῶς ἢ ἐγγράφως. Ἐπειδὴ δὲ ἡ συνεννόησις
μεταξὺ λαοῦ καὶ Ἡγεμόνος δύναται νὰ γείνη ἐμ-
μέσως τε καὶ ἀμέσως, οἱ συνερχόμενοι ὀφείλουσι νὰ
διορίσωσιν ἐπιτροπὰς, αἵτινες νὰ διαβιβάσωσι τὰς
δικμαρτυρίας αὐτῶν ἀμέσως πρὸς τὸν Ἡγεμόνα
δι' ἀναφορῶν ἢ διὰ τηλεγραφημάτων, ἢ καὶ ἐμμέ-
σως, ἐφ' ὅσον οἱ κατ' Ἐπαρχίας ἢ κατὰ Νομοὺς
διοικηταὶ ὀφείλουσι νὰ διαβιβάσωσι διὰ τῆς Κυβερ-
νήσεως τῶν τὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίας αὐτῶν πρὸς
τὸν Βασιλέα. Τοῦτο δὲ ἐπι μᾶλλον ἐπιτρέπεται ἤδη
νὰ τὸ πράξωσιν οὕτω, καθόσον τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ
Ἑλληνικοῦ Βασιλείου δὲν ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῷ
κυριαρχίῳ Ἑλληνικῷ Ἔθνῳ, ἀλλ' ἐν τῇ
Κυβερνήσεως συσταθείσῃ ἐν Ἀθήναις, ἑκατὸν πε-
ρίπου βουλευτῶν ἀπουσιαζόντων ἐξ αὐτῆς, καθὸ
μὴ δυναμένων τῶν μὲν νὰ συμπράττωσι τούτοις,
παρανομήσασιν, τῶν δὲ μὴ ἐκλεχθέντων ἐπι.
Ὅταν δὲ δὲν ὑφίσταται ἀντιπροσωπεῖα γνησία ἐν τῇ πρω-
τεύουσῃ, καὶ ἀρμοδία νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ εἰλικρινῶς
τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ αὐτῆς
τῆς Πρωτεύουσας, ἔπεται ὅτι ὁ λαός ὀφείλει κατ'
εὐθέαν νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του ταύτην πρὸς
τὸν Ἡγεμόνα, διαβεβαιῶν αὐτὸν ὅτι δὲν ἐμπιστεύ-
εται τὴν τύχην του καὶ τὰ συμφερόντά του εἰς ἀν-
τιπροσώπου, ἐκλεχθέντας παρὰ τὴν θέλησιν του
διὰ τῆς βίας καὶ τῶν καλπονοθεύσεων, ἐπομένως
δὲ καὶ εἰς τὴν παραβιάσασαν τὰς νομίμους ταύτας
ἐλευθερίας τῆς Κυβέρνησιν, καὶ ὅτι εὐχεται ἵνα αὐ-
τῇ ἀφαιρεθῇ τὴν ἐξουσίαν διὰ τε τὰ γενόμενα ὑπ'
αὐτῆς καὶ διὰ τὴν τολμηρὰν καὶ ἀσεβῆ τῶν νόμων
καταπάτησιν καὶ ἰδίως διὰ τὴν παραβίαν τοῦ Συν-
τάγματος, οὗ δυνάμει τὸ τε καθεστῶς πολιτεύμα
ἰδρύται καὶ ἡ Συνταγματικὴ Βασιλεία ὑφίσταται ἐν
Ἑλλάδι. Ἄς σπεύσωσι λοιπὸν οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρ-
χίαις εἰς ταύτην τὴν νόμιμον ἐνάσκησιν τῶν δικαι-
ωμάτων αὐτῶν, βέβαιοι, ὅτι οὐδαμῶς παραβαίνουσι
τὰ καθήκοντα τοῦ πολίτου, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας δει-
κνύουσιν ὅτι συναισθάνονται τὸ καθῆκον τὸ ἐπιβαλ-
λόμενον παντὶ πολίτῃ ἐν τοιαύταις κρίσεσι περι-
στάσεσιν, ἤτοι νὰ προμαχῇ τοῦ Συντάγματος καὶ
νὰ ὑπερμαχῇ τῶν ἐλευθεριῶν του. Οὕτω δὲ τὴν μὲν
Βασιλείαν στηρίζουσι διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συ-
νετῆς πορείας αὐτῶν ταύτης, τὴν δὲ παρανομοῦσαν
Κυβέρνησιν σωφρονήσαντες, θὰ ἀπαιτήσωσι παρ'
αὐτῆς εὐθύνας τῶν πεπραγμένων καὶ πρέπει αὕτη
νὰ δώσῃ τοιαύτας, πρὸς παραδειγματισμὸν πάσης
Κυβερνήσεως, ἀσυστόλως τοὺς κειμένους νόμους
τολμῶσῃ νὰ παραβιάσῃ καὶ τὸ καθεστῶς πολιτεύμα
νὰ καταργήσῃ ἀποπειρωμένης.

Στηλίτευσις τῶν 86 στηλιτῶν.

Ἐλληνοπρεπὲς διεπράξαντο ἔργον αἱ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἔντιμοι συναδελφοί, σπεύσασαι νὰ περιβάλλωσι διὰ τῆς προσηκούσης ἀτιμωτικῆς καταδίκης τοὺς τολμηροὺς καὶ αὐθάδεις ἐκείνους, οἵτινες ἀσεβήσαντες πρὸς τοὺς Νόμους καὶ τὴν Πατρίδα, καὶ τὸ καθεστῶς πολίτευμα ἀνέδην περιυβρίσαντες, τολμῶσι νὰ βουλευῶνται περὶ τῶν κοινῶν καὶ νὰ νομοθετῶσιν οὐχὶ ὡς νόμιμον νομοθετικὸν σῶμα, ἀλλ' ἐν παρασυναγωγῇ καὶ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος ἐν Ἑλλάδι πολιτεύματος, εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι τὸ τόλμημα αὐτῶν τοῦτο οὐδὲ τὴν κοινὴν τοῦ ἔθνους ἀποδοκιμασίαν καὶ τὴν δικαίαν κατ' αὐτῶν ἐξέγερσιν τῆς δημοσίας γνώμης. Τὰς συναδέλφους ταύτας μιμουμένη σήμερον καὶ ἡ «Πανόπη», τὴν δὲ ἀπόφασιν αὐτῶν ἀποδεχομένη ὡς ἀπόφασιν παρὰ τοῦ δημοσίου ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἰδίως τοῦ ἐν Ἑλλάδι φρονήματος ὑπαγορευθεῖσα, σπεύδει κατὰ καθήκον νὰ δημοσιεύσῃ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἐβδομάδας, προστιθεῖσα εἰς τούτους καὶ τοὺς τέσσαρας ἐκείνους τοὺς δημοσίᾳ μὲν διακηρύξαντας ὅτι ἀποχωροῦσιν ἐκ τῆς παρασυναγωγῆς τῶν στηλιτῶν καὶ ἀποχωρήσαντας, εἴτα δὲ πάλιν μεταγόντας καὶ ἐπὶ τὴν ἰλὺν, ὡς ἡ κῶν ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέγραμα, ἐπανακάμψαντας. Ἐπιφυλάσσεται δὲ ἵνα μετὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ταῦτα παραθέσῃ καὶ τὰ ὀνόματα ἐκείνων, ὅσοι ἐν πεποιθήσει διατελοῦντες ὅτι οὐδὲν νόμιμον ἡδύνατο νὰ διαπράξῃ ἢ παρασυναγωγῇ τῶν στηλιτῶν, οὐχ ἥτιον προσῆλθον αὐτοῖς καὶ ὤμοσαν τὸν τοῦ στηλιτοῦ ὄρκον καὶ ἐξακολουθοῦσι κοινωνοῦντες τῶν ἀνομημάτων αὐτῶν.

- 1) Ἰωάν. Μπόγδανος, Αἰγιαλείας· 2) Κ. Α. Ἐμπεριῆκος, Ἄνδρου· 3) Α. Ζωγράφος, Ἄργους· 4) Δημήτριος Γρίβας, Βάλτου· 5) Γ. Γεροθανάσης, Βάλτου· 6) Χρ. Κατσιογιάννης, Βάλτου· 7) Β. Κ. Νικολόπουλος, Γορτυνίας· 8) Ἰω. Α. Δελγιάννης, Γορτυνίας· 9) Δημ. Νικολόπουλος, Γορτυνίας· 10) Κ. Πλαπούτας, Γορτυνίας· 11) Ἰωάν. Ροῖλῆς, Γορτυνίας· 12) Ἀνάστος Χ. Βαχλιώτης, Γορτυνίας· 13) Πλ. Βοῖδῆ Μαυρομιχάλης, Γουθίου· 14) Ἰωάν. Γ. Ἀνδρίτσου, Δωριδος· 15) Ἰωάν. Γ. Κότταρης, Δωριδος· 16) Δημ. Τσιτσάρας, Εὐρυτανίας· 17) Ἰω. Βούλτσος, Ζακύνθου· 18) Στυλ. Βισβάρδης, Ζακύνθου· 19) Παναγ. Δραγῶνας, Ζακύνθου· 20) Δ. Πονηρόπουλος, Ζακύνθου· 21) Ἰωάν. Ζακύνθου, Ζακύνθου· 22) Κωνστ. Δ. Πεταλλάς, Ἰθάκης· 24) Γεώργιος Β. Πετιμεζάς, Καλαβρύτων· 25) Γεώρ. Κ. Παπαδαῖος, Καλαβρύτων· 26) Κωνστ. Χ. Κωνσταντῆς, Καρυστίας· 27) Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης, Καρυστίας· 28) Γ. Παπαγεωργίου, Καρυστίας· 29) Ἰωάν. Ν. Ψύλλας, Κέας· 30) Ἰωάννης Κυριακίδης, Κέας· 31) Στυλ. Κασσιμάτης, Κυθήρων· 32) Ἀντ. Καρδαράς, Κυνοῦρις· 33) Ἰωάν. Βαλασόπουλος, Λακεδαιμόνος· 34) Ἀναστ. Βαλασόπουλος, Λακεδαιμόνος· 35) Ἀνα. Κουτσοπέταλος, Λεβαδείας· 36) Νικόλαος Μπουφίδης, Λεβαδείας· 37) Γεώρ. Π. Στεφανίτσος, Λευκάδος· 38) Εὐαγγ. Ἀντ. Ζαβερινός, Λευκάδος· 39) Δημ. Τσαμπόπουλος, Λοκρίδος· 40) Ἀλέξ. Θ. Πετρινός, Μαντινείας· 41) Γ. Ν. Ῥεβελιώτης, Μαντινείας· 42) Ι. Ζάρκος, Καλαμῶν· 43) Βασ. Σινανιώτης, Μεγαλοπόλεως· 44) Πλ. Φλέσσας, Μεγαλοπόλεως· 45) Κωνστ. Κριεμάδης, Μεγαρίδος· 46) Κωνστ. Μπράβος, Μεγαρίδος· 47) Σπύρ. Ζερβός, Μέσης· 48) Δημ. Σταΐκος, Μεσολογγίου· 49) Ἐμ. Β. Ναυπλιώτης, Νάξου· 50) Ν. Κаланτζόπουλος, Ναυπακτίας· 51) Μιχ. Ἀντωνόπουλος, Ναυπλίου· 52) Γρ. Δημητριάδης, Ναυπλίου· 53) Κωνστ. Σινέλης, Ξηροχωρίου· 54) Εἰσθός Πικουλάκης, Οἰτύλου· 55) Π. Παπαλέξης, Ὀλυμπίας· 56) Μιλ. Κανελόπουλος, Ὀλυμπίας· 57) Ἀναστ. Νικοκάθουρας, Ὀρους· 58) Σ. Μαρτσούκος, Ὀρους· 59) Ἀνάρ. Σιμόπουλος, Παρνασσίδος· 60) Δημ. Πατρινός, Πατρῶν· 61) Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος, Πατρῶν· 62) Δημ. Τριγγέτας, Πυλίας· 63) Ν. Τσικλητήρας, Πυλίας· 64) Ν. Ι. Νικολαΐδης, Σκοπέλου· 65) Ν. Γεωργιάδης, Σκοπέλου· 66) Δ. Ι. Κουνοπιώτης, Σπετσῶν· 67) Ι. Μπότασις, Σπετσῶν· 68) Ἀντ. Πετρίτσος, Σύρου· 69) Περ. Σεβαστόπουλος, Σύρου· 70) Ἰωάννης Ζαλλῶνης, Τήνου· 71) Γρηγ. Ν. Ζέζας, Τριφυλίας· 72) Κωνστ. Διαλέτης, Τριχωνίας· 73) Χρήστος Δουζίνης, Τροιζηνίας· 74) Δ. Γ. Βούλγαρης, Ὑδρας· 75) Ἐπαμ. Α. Κριεζῆς, Ὑδρας· 76) Λεων. Τράκας, Φθιώτιδος· 77) Πέτρ. Σκουμπούρη, Φθιώτιδος· 78) Α. Οἰκονόμου, Χαλκίδος· 79) Α. Αἰέρωφ, Χαλκίδος· 80) Ὀδυσσεύς Ἀγγελινίδης, Χαλκίδος· 81) Ἀθαν. Βασιλείου, Χαλκίδος· 82) Βαλαβάνης, Ν. Ψαρῶν· 83) Λογιωτατίδης, Αἰγίνης· 84) Ἀνεξάρτητος, Θήρας· 85) Βανδώρος, Κραναιάς (Κεφαλληνίας)· 86) Τσερτίδης, Πατρῶν. Οἱ τέσσαρες τελευταῖοι οὗτοι ἀποχωρήσαντες καὶ διαμαρτυρηθέντες, τὴν ἐπιούσαν ἐπανῆλθον εἰς τὴν παρασυναγωγὴν.

Τῶν στηλιτῶν τούτων 33 μὲν εἰσὶ Πελοπονήσιοι, 18 ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, 12 ἑπτανηή-

σιοι, 11 ἐξ Εὐβοίας καὶ τῶν Σποράδων 8 Αἰγαίοπελαγίται καὶ 4 ἐκ τῶν κλεινῶν νήσων Ὑδρας καὶ Σπετσῶν.

Δημοσιεύοντες κατωτέρω τὴν διαμαρτύρησιν τῶν ἐν Ἀθήναις βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως πρὸς τοὺς ἑαυτῶν ἐκλογεῖς, οὐδὲν μὲν ἡμεῖς παρ' ἑαυτῶν ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν, ἢ νὰ ἐπαινέσωμεν τὸ διάβημα τοῦτο τῶν προμάχων τοῦ συντάγματος καὶ τῶν ἐλευθεριῶν ἡμῶν καὶ νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς Ἑλληνας ἵνα ἐν συμπνοίᾳ καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς νομιμότητος περιοριζόμενοι παρασκευάζομενοι εἰς ἔννομον ἄμυναν τῶν συλουμένων πολιτικῶν δικαιομάτων, ἐφ' ὅσον πρόκειται ἡμῖν ἢ αἵρεσις τοῦ πῶς ἐπιθυμοῦμεν νὰ κυβερνώμεθα, συνταγματικῶς δηλονότι ἢ δεσποτικῶς καὶ αὐθαίρετως. Τοσοῦτο δὲ μᾶλλον ὀφείλομεν νὰ βαδίσωμεν μετὰ περινοίας εἰς πᾶν διάβημα, ἐφ' ὅσον ἡμεῖς μὲν θέλομεν ἐνεργῆ ἐντὸς τοῦ Νόμου καὶ ὑπὲρ τῶν Νόμων, οἱ δὲ Κυβερνῶντες ἡμᾶς ἐκτὸς τοῦ Νόμου καὶ κατὰ τοῦ κράτους αὐτῶν.

Διαμαρτύρησις τῶν ἐν Ἀθήναις παρόντων βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Πρὸς τοὺς ἡμετέρους ἐκλογεῖς.

Γνωστὰ εἶναι ὑμῖν τὰ κατὰ τὴν 30ην Ἰθρίου π. ε. διαπραχθέντα ἐν τῇ Βουλῇ ἀριθμὸς βουλευτῶν, μὴ ἀποτελῶν τὴν νόμιμον τοῦ σώματος ἀπαρτίαν, προέβη, ἡγουμένων τῶν ὑπουργῶν, εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, τῶν φορολογικῶν νόμων καὶ ἄλλων νομοσχεδίων.

Κατὰ τῆς παραδιάσεως ταύτης ὁρτοῦ τοῦ Συντάγματος ἄρθρον, ἄρθρον ἀνατροπῆς τὰς βάσεις τῆς ἐπὶ τοῦ θεμελιώδους νόμου ἐρείδομένης νομίμου τάξεως, ἀντετάχθημεν καθ' ὃ εἶχομεν καθήκον. Ἄλλ' ἡ διήμερος ἡμῶν πάλιν ὑπὲρ τοῦ καταπατομένου νόμου ἀντὶ νὰ ἐπαναγάγῃ τὸ ὑπουργεῖον καὶ τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτὸ βουλευτὰς εἰς τὴν νόμιμον ὁδὸν, ἀπέδειξαν ἀπεναντίας τὴν ἐπιμονὴν αὐτῶν εἰς τὴν παρνομίαν.

Καὶ ὅχι μόνον τότε ἀνευδότης ἐπέμενον ἀποκρούοντες πᾶσαν πρὸς ἄσιν τοῦ σκανδάλου προταθεῖσαν λύσιν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς βαδίζοντες ὁδοῦ, καὶ κατὰ τὴν ἀρτί ἐργαζομένην ἔκτακτον τῆς Βουλῆς σύνοδον, εἰς νέας προεχώρησαν παρανομίας.

Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τοῦ Συντάγματος νὰ συνεδριάσῃ νομίμως ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ ἡμίσεως πλέον ἐνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς. Τὸ ἄρθρον αὐτὸ, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς, οὐδεμίαν ἀρίνη ἀμφιβολίαν ἢ προκαλεῖ ἐρημνεῖας ἀνάγκην, διὸ καὶ οὐδέποτε κατὰ τὰ τρίακοντα ἔτη τοῦ συνταγματικοῦ ἡμῶν βίου ἐγεννήθη περὶ αὐτοῦ διαταγμὸς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πάντοτε τρόπον ἐφηρμόσθη.

Ἄρθρον 56. Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ τι ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεως καὶ ἐνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς, καὶ ἄνευ ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας αἱ προτάσεις ἀπορρίπτονται.

Ὅθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς ἀνερχομένων εἰς 190, ἡ παρουσία ἐνενήκοντα καὶ ἐξ ἀντιπροσώπων εἶναι καὶ ὑπῆρξε πάντοτε ἀπαραίτητος πρὸς νόμιμον τοῦ σώματος συνεδρίασιν. Δι' αὐτὸν δὲ τὸν λόγον οὐδεὶς ἐπὶ τῆς συνταγματικῆς ταύτης διατάξεως ἤγειρε ζήτημα κατὰ τὰς δύο συνεδριάσεις τῆς 2 καὶ 3 Δεκεμβρίου, καθ' ἃς συνεζητεῖτο τὸ περὶ μὴ ἀπαρτίας ζήτημα τῆς 30 Ἰθρίου, καὶ οὔτε ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν 3 Δεκεμβρίου συνερχόμενοι καθ' ἐκάστην εἰς τὸ βουλευτήριον οἱ ὑπουργοὶ μετὰ τῶν φίλων αὐτῶν καὶ μὴ ἀποτελοῦντες τὴν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν 96, ἐτόλμησαν νὰ ἐγειρωσὶ περὶ νομίμου ἀπαρτίας ζήτημα, ἀλλ' ἀνεχώρουν ἀπρακτοὶ ἐνεκεν ἐλλείψεως ἀπαρτίας.

Ἐνῶ δὲ οὗτα διατάσσει τὸ Σύνταγμα, οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες αὐτοὺς βουλευταὶ ἐν ἡμέρᾳ 82, ἀποχωρήσαντων δέκα, ὅς ἐντὶ παραδοξαίοντος καὶ ἄρτιον τῆς συνεδριάσεως ἐξ 92 βουλευτῶν, προέβησαν τὴν 19 Μαρτίου εἰς συγκρότησιν δημοσίας συνεδριάσεως, εἰς τὴν ἐπικύρωσιν βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ εἰς τὴν ὁρκωμοσίαν βουλευτῶν. Τὴν 20 Μαρτίου ἐνενήκοντα καὶ εἰς, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ οἱ παρανόμως εἰσαχθέντες, ἐνήργησαν ἀρχαιρεσίας καὶ ἐπεκύρωσαν τὰ τῆς παρανόμου συνεδριάσεως τῆς 30 Ἰθρίου πρακτικά.

Ἐνώπιον πράξεων τοιούτων, καταστρεφουσῶν τὰς ὑπὸ τοῦ θεμελιώδους Νόμου τεθειμένας ἐγγυήσεις τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν δημοσίων τοῦ κράτους ἐξουσιῶν, καθήκον ἔχομεν νὰ διαμαρτυρηθῶμεν διὰ τὴν παράνομον ταύτην ἀντιποίησιν τῆς τοῦ κοινοβουλίου ἐξουσίας, καὶ νὰ καταστήσωμεν ὑμῖν γνωστὴν τὴν τελευταίαν ταύτην τροπὴν τῶν κοινοβουλευτικῶν πραγμάτων, δι' ἣς κατὰ δῆλον κατέστη καὶ ἀναμφισβήτητον, μεθ' ὅσα μέχρι τοῦδε συνέβησαν, ὅτι διατελοῦμεν ὑπὸ σύστημα, ὅπερ ζητεῖ νὰ θεμελιώσῃ τὸ κράτος τῆς ἐξουσίας ἐπὶ τῆς εἰκονικότητος τοῦ κοινοβουλίου, καὶ ὅπερ

ἐπὶ τέλους κατέστρεψεν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παρούσης βουλευτικῆς περιόδου οὐ μόνον τοὺς προτείνοντας τῶν συνταγματικῶν νόμων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς τύπους αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1875.

Οἱ ἐν Ἀθήναις παρόντες Βουλευταὶ
Θ. Α. Ζάμης, Δ. Δρόσοι, Α. Κουμουνδούρος, Γ. Ζωγιός, Γ. Α. Βικαλόπουλος, Γ. Περρωτῆς, Ἄλ. Πετσάλης, Α. Ροῦκης, Σ. Σατηρόπουλος, Γ. Κοντομίχαλος, Α. Κορριωτάκης, Γ. Σισμάνης, Ν. Παγκράτης, Ν. Παππαμιχαλόπουλος, Ν. Σούτσος, Ι. Παππάζαφειρόπουλος, Γ. Μίλησσης, Ν. Μυροκορδάτος, Α. Βαλέττας, Ι. Παξιδάκης, Π. Μαυρομιχάλης, Α. Σακελλαρόπουλος, Σ. Μαλασπίνας, Θ. Παππακώστας, Θ. Μ. Ἀναστασόπουλος, Α. Κοντόσαυλος, Ἀντ. Α. Μαυρομιχάλης, Α. Τρύφωνας, Σ. Κ. Ἀντωνόπουλος, Θ. Θερμογιάννης, Ι. Κ. Ταταράκης.

Φίλιπτοι συνεπαρχιωταί!

Μὴ εὐρεθεῖς εἰς Ἀθήνας ἵνα υπογράψω εἰς τὴν κατὰ τὴν 23 φθίνοντος γενομένην διαμαρτύρησιν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ παρόντων βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διακηρύττω, ἐκ καθήκοντος πρὸς ὑμᾶς, ὅτι συμμερίζομαι πλεῖστατα τὰ ἐν τῇ εἰρημνῇ διαμαρτυρήσει πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς αὐτῶν ἀναφερόμενα.

Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου τῇ 26 Μαρτίου 1875.

Γ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ.

Βουλευτῆς τῆς Ἐπαρχίας Σύρου.

Δήλωσις.

Αἱ ἐν Ἐρμούπολει ἐκδιδόμεναι ἐφημερίδες «ΠΑΤΡΙΣ», «ΠΑΝΟΠΗ», «ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ», «ΑΡΓΟΣ», «ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ», καὶ «ΜΑΣΤΙΣ» συμμερίζομεναι τὴν ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις συναδέλφων γενομένην διαμαρτύρησιν κατὰ τὴν 23 Μαρτίου Ε. Ε. συντάσσονται τῇ ἀποφάνσει αὐτῶν ἐχούση ὡς ἔπεται

Σ. Σ. Π. Ὡς παρκτηρεῖ τὸ κοινὸν μόνος ὁ συναδελφός κ. Καβούρ, ἐκδότης τῆς «Ἐρμούπολεως», καίτοι προτραπῆς παρ' ἡμῶν νὰ συμμερισθῇ τὴν γνώμην τῶν ἑαυτοῦ συναδέλφων δὲν ἠθέλησε ἀλλὰ δίκην καρκίνου ὀπισθοπορῶν ἀπέσχε νὰ μετᾶσῃ τῶν πατριωτικῶν τῆς Ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας αἰσθημάτων.

Διαμαρτύρησις τοῦ τύπου τῆς πρωτευούσης.

Οἱ κυβερνῶντες σήμερον ὑπερέβησαν πᾶν ὄριον θρασύτητος, μετὰ δὲ τὰ τελευταῖα συμβεβηκότα ἀπὸ τῆς 19 Μαρτίου, οὐ μόνον ἡ οὐσία τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν ἦν πρὸς καιροῦ ἐφρόντισαν νὰ μηδενίσωσι δὲν ὑφίσταται πῶς, ἀλλ' οὐδ' αὐτοὶ οἱ ἐξωτερικοὶ τύποι αὐτῶν. Ὅθεν ἡ πατρίς ἡμῶν οὐ διατελεῖ ἄνευ πᾶν ἐλευθεσιῶν, τὰς ὑποίας διὰ μεγίστων ἀγῶνων καὶ θυσιῶν ἀνδρῶσαμεν, ἄνευ δὲ καὶ τῶν νόμων, διότι τοὺς κειμένους ἀντικατέστησεν ἡ θέλησις τῶν κυβερνῶντων, θέλησις αὐθαίρετος καὶ ὑβριστικὴ, αὐτὴ νομοθετοῦσα, φορολογουσα καὶ διαθέτουσα τὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους. Αἱ ἀσχημῖαι, ὧν παριστάμεθα ἀπὸ τινος μάρτυρες, δὲν εἶνε συνήθεις παρεκτροπαὶ κομμάτων, ἀλλ' ἡ ἐκμηδένισις καὶ ὁ ἐμπαιδισμὸς τῶν καθεστῶτων νόμων καὶ τῆς ἐθνικῆς θελήσεως ὑπὸ συστήματος, ὅπερ ἤδη ἐφθασεν εἰς τὸ τελευταῖον στάδιον τῶν σχεδίων αὐτοῦ. Οὐδὲν βῆμα ὑπελήφθη τῇ ἐξουσίᾳ, ὅπως συντελέσῃ τὸ ἔργον τῆς καταλύσεως τῶν καθεστῶτων, τὸ δὲ ἔκνομον παρὸν διετήρησε μέχρι τοῦδε ἡ ἡδὴ ἐκλείπουσα τοῦ λαοῦ μακροθυμία.

Αἱ τῆς πρωτευούσης ὑπογεγραμμέναι ἐφημερίδες, ἀντιπροσωπεύουσαι τὸν τύπον, ἐξαιρέσει τινῶν ὀργάνων τῆς κυβερνήσεως, συναισθανόμεναι τὴν γενομένην ὕβριν διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐνεστῶτος ὑπουργεῖου καταπατήσεως τοῦ Συντάγματος μετὰ τὴν 19ην Μαρτίου, βλέπουσαι δὲ ἰσχύουσαν πλέον τὴν βίαν, τολμῶσαν ἐτι τὴν παρνομίαν, καὶ προκαλοῦσαν οὕτω τὴν ἐν ἐνεργείᾳ ἀντίστασιν, πιστεύουσαι, ὅτι ἐξασκούσαν ἀναμφισβήτητον καθήκον, κηρύττουσαι ὁμοφώνως ἀντισυνταγματικὴν καὶ ἀναξίαν ἐλευθερίου καὶ φιλοτίμου λαοῦ τὴν καταστάσιν τῆς πατρίδος, παράνομον τὴν σφετερισθεῖσαν τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους κυβερνήσιν, ἔκνομον τὴν νομοθετοῦσαν συνάθροισιν μετὰ τὴν 19ην Μαρτίου καὶ ἄκυρον πᾶσαν ἀπόφασιν αὐτῆς, συνένοχον ἐγκλήματος ἐσχάτης προδοσίας πάντα συμμερίζομεναι τὴν ἀντισυνταγματικὴν τυραννίαν τῆς σήμερον, καὶ διαμαρτυρούμεθα ἐνώπιον ὄλων, προλαμβάνουσι νὰ κηρύξωσιν ἅμα, ὅτι ἀπὸ τοῦδε μόνος ὁ πατριωτισμὸς τῶν ἑλλήνων, δι' ὧν μέσων ὑπὸ τῆς συναίσθησεως τῶν συνταγματικῶν τοῦ δικαιωμάτων δύναται, πρέπει ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῆς βίας τιμωρὸς τῶν καταστροφῶν τοῦ Συντάγματος, εἰς ὃ πάντες ὠμόσαμεν πίστιν.

Τὸ πρῶτον τοῦτο νόμιμον βῆμα ποιεῖται ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς κοινῆς γνώμης τῶν Ἀθηναίων, ἐνισχύουσα αὐτὴν καὶ ἀρωγὸν δυνατωτέρα ἐπικαλουμένη, ἐν ἣ περιπτώσει ὁ κίνδυνος τῆς πατρίδος διὰ τῆς προδοσίας ἦδεν ἐξακολουθεῖ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1875.

Ἰγέγραψαν μέχρι τοῦδε: 1) Στοά, 2) Ἑλλ. Λαός, 3) Συνταγματικὴ, 4) Ἐθνικὸν Πνεῦμα, 5) Πολίτης, 6) Βουλὴ, 7) Ἐθνικὴ Γνώμη, 8) Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων, 9) Ἐφημερὶς, 10) Αἰὼν, 11) Ἐσπερος, 12) Παλλυγενεσία, 13) Κρήτη, 14) Ἐθνοφύλαξ, 15) Νεολόγος, 16) Αὐγὴ, 17) Ἀλήθεια, 18) Προσεῖδαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Δημοσιεύοντες παρά πόδας ποιημάτων τι, σπερ, καίτοι ουδεμίαν φέρον σπουδαιότητα, εν τσοούτω κατέστη περιζήτητον διότι κατά την διανομήν αυτού, γενομένην την 25 Μαρτίου ε. ε., ηθέλησεν η Αστυνομία να απαγορεύση την δημοσίευσίν του, ουδεμίαν μὲν ημεῖς ἐκφέρομεν ἐπ' αὐτοῦ κρίσιν, παρατηροῦμεν δὲ μόνον, ὅτι ὁσάντις τοιαῦτα δημοσιεύματα λαμβάνουσι χώραν, δὲν περιέχουσι δὲ τι τὸ δυνάμενον ἔστω καὶ δι' ὑπαινιγμῶν νὰ προσβάλλῃ τὴν θρησκείαν ἢ τὴν Βασιλείαν, τὸ τοιοῦτον δὲν πρέπει καὶ νὰ κατὰσχῃ ἢ Ἀστυνομία, διότι οὕτω δίδει πολλάκις σημασίαν εἰς πράγματα ἀπαρτηρήτως δυνάμενα νὰ διέλθωσιν. Ἄλλως τε δὲ ἡ δημοσιογραφία, ἢ ἐν παντὶ δικαίῳ καθὼς ημεῖς φρονοῦμεν, πολὺ ὀρμυτέρον ἐπιπίπτουσα κατὰ τῶν πράξεων καὶ τῶν παρανομιῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἢν τοιαύτας καθ' ἐκάστην ὑφίστατο καταδιώξεις παρά τῆς ἐξουσίας, βεβαίως ἀπώλεσε τὴν προστασίαν τῶν Νόμων, καὶ εἶναι ἀνάγκη πρὸ πάσης ὁμοίας ἐπιθέσεως τῶν ὀργάνων τῆς διοικήσεως κατ' αὐτῆς, νὰ δημοσιεῖται ὁ νέος νόμος, ὁ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου καταργήσας.

Η ΒΛΑΔΑΣ

ΟΛΟΦΥΡΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ.

Πενήντα χρόνων λευτεριά έχάρκα παιδιά μου
πενήντα χρόνους μούχατε λυμένα τὰ φτερά μου.
Μὰ τώρα τί σὰς εἴπαιξα καὶ τὰ φτερά μου καίτε,
ἢ πῆτέ μου τί σὰς ἔκαμα, γιατί μου κακοθέτε;
Ποῖο παιδί τὴ μάνα του στὸ κόσμῳ κατατρέχει,
τὴ μάνα του ποῖος ἀνθρώπος ἄν τὸ σκολιὴ τὴν ἔχει;
Ἄω τὰ θεριά ποῦνε θεριά τὴ μάνα δὲ μισοῦνε
κι' οἱ ἀνθρώποι μὲ τί καρδιά τὰ σπλάγγνα τῆς κεντοῦνε!
Οἱ Τούρκοι μὲ βασάνιζαν κι' ἐσὰς ἐτυρανοῦσαν,
κι' ἐγὼ ὅσο σὰς ἔβλεπα, τὰ σπλάγγνα μου πονοῦσαν.
Πονοῦσαν τὰ σπλάγγνα μου γιὰ τὰ σπλάγγνα παιδιά μου,
κι' ἐγὼ δετὴ πιθθάγκωνα ἔκλαιγα τὰ δεινά μου.
Ἐκλαιγ' ἀπαρηγόρητη τετρακοσίους χρόνους,
ὥστε ποῦ γύρισ' ὁ Θεὸς ἀπ' τοῖς ἡπλοῦς του θρόνους,
Καὶ μ' εἶδε καὶ λυπήθηκε καὶ στέλλ' ἀγγέλων τάγμα,
σ' αὐτὴ τὴ γῆ νὰ γεννηθοῦν, νὰ κάμουν νέον θαῦμα.
Ναί, ἀγγελοὶ, ὅχι θνητοί, ἦσαν τὰ παλληκάρια,
ὅσα σ' ἡ γῆ στὴ θάλασσα πάλειαν ἄν λιοντάρια.
δὲν εἴστε σεῖς, ὅχι, παιδιά τῶν λιονταριῶν δὲν εἴστε,
εἴστε παιδιά δειλῶν γονιῶν, δούλων παιδιά, ναί, εἴστε.
Τὸ αἷμά σας εἶναι βοῶ δὲν εἶν' ἀπ' τὴ γενιά μου,
τὸ αἷμά σας εἶναι δειλὸ, δὲν εἴστε σεῖς παιδιά μου.
Ἄν τὰ λιοντάρια στὰ βουναῖ ἐκεῖν' ἀναθρεμμένοι,
στὸ αἷμα τῶν τυράνων μας ὡς τὸ λαϊμὸ χωμένοι,
Μ' ἔσωσαν ἀπ' τὴ σκλαβιά καὶ λεύτερη μ' ἀφῆκαν,
καὶ πάλιν εἰς τὸν Οὐρανὸν πετώντες ἀνεβῆκαν.
Σεῖς ὅμως ἀπὸ τὴν τρυφὴ εἴστε ξενευρισμένοι,
καὶ ἄν λαγοὶ ἄν κούναλοι σταῖς τρύπαις τρυπωμένοι,
Ζαρώνετ' ἀπ' τὸ φόβῳ σας καὶ μένα προδομένη
μ' ἀφῆκατ' ὀλομόναχη καὶ καταφρονεμένη.
Ἐλληνες; ὅχι Ἐλληνες, δούλοι, ἀνδραποδώδεις
πρέπει νὰ ὀνομάζεσθε, ἀναίσθητοι, κτηνώδεις!
Προδότηι, ἢ κατὰρα μου σὰς ἔχει σκοτιομένους,
ἄν τὰ σκολιά ποῦ τρώγονται σὰς βλέπω χωρισμένους.
Προδότηι, οἱ πατέρες σας μὲ αἷμα μὲ θυσίας,
ἀγόμασαν αὐτὴ τὴ γῆ καὶ τὰς ἐλευθερίας.
Ὅ,τι ἐκεῖνοι ἐκτίσαν νὰ χαλασθῇ ζητεῖτε;
ὅ,τι σὰς κληροδότησαν σεῖς τὸ καταφρονεῖτε;
Ἐλληνες; ὅχι Ἐλληνες, δούλοι, ἀνδραποδώδεις,
πρέπει νὰ ὀνομάζεσθε, ἀναίσθητοι, κτηνώδεις.
Τοῦ ἄλλου, ναί, ξεβράσματα, σαρώματα τοῦ Χάρου,
ἄρας κακῆς γεννήματα, δραπεταὶ τοῦ Ταρτάρου.
Τί μέρα εἶναι σήμερα, παιδιά μου, θυμηθῆτε;
τί μέρα εἶναι σήμερα, παιδιά συλλογισθῆτε.
Στοὺς Οὐρανοὺς ἔχουν χαρὰ σήμερα τὰ λιοντάρια,
μὰ δὲ καταφρονεμένη καὶ κατὰρα καὶ κατὰρα.
Φυρὰ ἀέρας τῆς σκλαβιάς, τὸ χιόνι κρυσταλλῶνει,
ὁ Βούλγαρος εἶν' ἡ σκλαβιά, ὁ Γρίβας δὲ τὸ χιόνι.
Ἐλληνες, δὲν εἴστε παιδιά τοῦ Μάρκου, τοῦ Μιαούλη,
εἴστε δειλοὶ καὶ ποταποὶ τῶν δούλων εἴστε δούλοι.
Τί μέρα εἶναι σήμερα καὶ τί γιορτὴ τελεῖτε;
ἄσπρα γιὰ μαύρα ἔπρεπε ὅλοι σας νὰ φορῆτε!
Ἐλλην! Πατρίε! καὶ Λευτεριά, τὸ σύμβολον τὸ θεῖον
τὸ λησμονήσατε δειλοὶ, τὸ κάμετε γελοῖον.
Τὸ Σύνταγμα, οἱ πατέρες σας μὲ αἷμ' ἀγορασμένο,
τὸ Σύνταγμα τὸ ἅγιον μὲ αἷμα σφραγισμένο,
Κληρονομία σὰς τ' ἀφῆσαν οἱ ἥρωες γονεῖς σας,
κι' ἐπὶ τὸ ἐβεβήλωσαν οἱ ἀντιπρόσωποι σας,
Σεῖς μένετε ἀνάλητοι, τρυφᾶτ' ἀναπαυμένοι,
μ' ἄν σὰς πουλήσουν αἰρίον, καλὰ ὅστε πουλιμένοι;
Ἐλληνες; ὅχι Ἐλληνες, δούλους ἀνδραποδώδεις,
σὰς θεωρεῖ ὁ Βούλγαρος, καὶ μαύρους του κτηνώδεις.

Ἡ Ἐθνικὴ ἑορτὴ τῆς 25 Μαρτίου ἐπανηγορίσθη ἐν τῇ πόλει ἡμῶν μετὰ πολλῆς ἀξιοπροσέπειας, τοῦ Δήμου φιλοτιμηθέντος νὰ καταστήσῃ αὐτὴν ὡς οἷόν τε λαμπρὰν καὶ ἐπιδεικτικὴν, ὡραία καὶ ποικίλα πυροτεχνήματα ἐναύσαντος καὶ φωταγωγῆσαντος πάντα τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ καταστήματα. Πλῆθος λαοῦ συνέρρευσε κατὰ τὴν Πλατείαν τὸ ἑσπέρας, ὅπερ ἐνθ' ἐπαιάνιζεν ἡ μουσικὴ ἐξηκολούθει ζητοκραυγάζον ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου, ὑπὲρ δὲ τῆς Κυβερνήσεως ουδεμίαν ἠκούσθη ζητοκραυγῆ, ὡς ἄλλοτε, ὅπερ εἶναι πασιφανὲς τεκμήριον, τοῦ ὅτι ὁ Λαὸς ἀπεχθάνεται καὶ μισεῖ αὐτὴν, διὰ τὰ ἄφρονα καὶ ἐγκληματικὰ αὐτῆς διαβήματα κατὰ τὰ ἐλευθεριῶν του καὶ τοῦ Συντάγματος. Ἡ ἀστυνομία ἔβρουπόλεως εἶναι ἀξία ἐπαίνου, ὡς δαπανήσασα πολὺ ὀλιγώτερα τῆς προκατόχου, καίτοι ὑπερέβη ἐκείνην κατὰ τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν πληθὺν τῶν πυροτεχνημάτων καὶ τῶν πυρῶν.

— Περιττὸν νομίζομεν καὶ ὅλως ἀνάξιον δημοσιογραφικῆς συζητήσεως θεωροῦμεν, τὸ νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα ὀλόκληρον τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ πρὸς τὰς Διοικητικὰς ἀρχάς, δι' οὗ ἐξάγγελλεται ἡ ἐνοχὴ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ διαπραχθέντος πολιτικοῦ ἐγκλήματος κατὰ τὴν 19 Μαρτίου καὶ τῶν ὁπαδῶν του ἐν τῇ Βουλῇ. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο, οὐδὲν ἄλλο ὑπεμφαίνει ἢ τὴν τύψιν τοῦ συνειδήτου τῶν ἐνόχων, συνεσταλμένως πως σπευδόντων νὰ ἀνακοινώσωσιν εἰς τὸ Πανελλήνιον ὅτι, καίτοι κατεβλήθη πᾶσα προσπάθεια πρὸς προσέλευσιν πλειόνων τῶν 92, ἀληθέστερον δ' εἶπειν, τῶν 82 καὶ μόνων βουλευτῶν, ἀλλὰ ματαιωθεισῶν ὅλων τῶν προσπαθειῶν τῶν, ἠναγκάσθησαν νὰ θεωρήσωσιν τὴν Βουλὴν ἐν ἀπαρτίᾳ, καὶ διὰ τῶν 82 τούτων, καὶ οὕτω νὰ προβῶσιν εἰς τὴν προέβησαν πραξικόπημα. Τοιαύτην τινὰ παράνομον πράξιν, ὑπὸ παντός τοῦ ἔθνους ἀποδοκιμαζομένην, νομίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὄφειλε νὰ παρασιωπήσῃ ἐαυτὴν σεβομένη καὶ τὸν τόπον, καὶ οὐχὶ δημοσίᾳ νὰ διατυμπανίσῃ αὐτὴν διὰ τὸν κήρυκος, τὸν οἶκτον καὶ τὴν ἐλευθολογίαν τῶν συμπολιτῶν μας εἰς ἐαυτὴν ἐπισπῶσα. Μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον εἶχον τὴν σύνεσιν νὰ δημοσιεύσωσιν ὅτι, ὅ,τι ἐπραξεν κατὰ τὴν 30 Νοεμβρίου ἦτο νόμιμον, ὡς οὕσης τῆς Βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ, καὶ διὰ τοῦ ψεύδους τούτου, ἂν μὴ κατάρθουν νὰ πείσωσι τὸ Ἑλληνικὸν ὅτι δὲν παρηνόμησαν, τοῦλάχιστον ἐγεννάτο ἀμφιβολία τις εἰς τοὺς ἐπεικτικῶς κρίνοντας τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως περὶ τοῦ ἂν παρεβίασαν ἢ οὐχὶ τὸ Σύνταγμα. Ἦδη δὲ ὅχι μόνον ἢ ἐλαχίστη ἀμφιβολία δὲν ὑπολείπεται τινι, ἀλλὰ καὶ φρικὴ κατὰλαμβάνει τοὺς πάντας, ἀναλογιζομένους ὅτι οἱ Ἰπουργοὶ τῆς Ἑλλάδος πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι καὶ πᾶσι ἀπτόητοι διατελοῦσι διὰ τὸ παρ' αὐτῶν διαπραχθὲν ἐγκλημα, ὥστε θεωροῦντες τὴν κακίαν ὡς ἀρετὴν καὶ οἶονεὶ κατόρθωμα ἄξιον δημοσιεύσεως, σπεύδουσι διὰ τοῦ κήρυκος νὰ διασαλπίσωσι τὴν τοιαύτην αὐτῶν κατὰ τοῦ πολιτεύματος ἀκολασίαν, λησμονοῦντες ὅτι παραβάντες τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς τεθεσπισμένα, οὗτοι πρῶτοι τοὺς νόμους ἔλυσαν καὶ ἐκτὸς τῶν κειμένων νόμων γενόμενοι, ἀνακηρύττουσιν οὕτω ἐαυτοὺς ὡς πρωτοβούλους κατὰ τοῦ καθεστώτος πολιτεύματος στασιασάντας.

— Ἡ Κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ καθ' ἐκάστην διαπέμποσα τηλεγραφήματα εἰς τὸν Νομάρχην Κυκλάδων, δι' ὧν ἀναγγέλλουσα αὐτῷ τὰς ἐν τῇ παρασυνοχωρίᾳ αὐτῆς παρὰ τῶν ὁπαδῶν τῆς ἐπιτελουμένης ἀθεμιτουργίας, προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὸ κοινὸν ὅτι ἐπικρατεῖ ἄκρα ἡσυχία καὶ τάξις καθ' ὅλον τὸ Κράτος, ἢ ὅτι οὐδαμοῦ δὲν διεταράχθη ἡ ἡσυχία. Αἱ ἀνόητοι αὐταὶ καὶ ἀκαταλόγηστοι δημοσιεύσεις τῆς Κυβερνήσεως, οἶκτον μόνον καὶ οὐδὲν πλέον ἐξεγείρουσι, διότι εὐλόγως ἕκαστος δύναται νὰ εἴπῃ τίς σὰς ἐρωτᾷ τί πράττετε ἢ τί δὲν πράττετε, ἀνόμως καὶ ἀντισυνταγματικῶς συνεδριάζοντες, καὶ σπεύδετε νὰ ἀνακοινώσητε ἡμῖν τὰς πράξεις σας, ἄς τινὰς ἡμέραν τινὰ αὐτὸ τὸ ἔθνος, ἢν αἰσθάνηται τὴν ἀξίαν του, ἐν νομίμῳ ἀπαρτίᾳ τῆς Βουλῆς θέλει ἀκυρώσῃ; Τίς δὲ ἐπίσης ἐκ τῶν πολιτῶν ταρασσεται ἢ φοβεῖται ὅτι θέλει διαταραχθῆ ἡ τάξις, καὶ σπεύδετε νὰ διακηρύξητε ὅτι οὐτὴ πανταχῶς διατηρεῖται ἀκραιά, ἡ βόβους περὶ διαταράξεως τῆς ἡσυχίας οὐδένας ἄλλοι δέον νὰ αἰσθάνωνται παρὰ οἱ ἐνοχοί. Ἀλλὰ τὸ ἔθνος οὐδὲν διεπράξατο τόλμημα, οὐδὲν πραξικόπημα, οὐδεμίαν παρανομίαν, πρὸς τί λοιπὸν νὰ φοβῆται τὴν διατάραξιν τῆς ἡσυχίας ἀφοῦ δὲν εἶναι ἐνοχον. Τὴν ἡσυχίαν τοῦ ἔθνους ἐταράξατε σεῖς διὰ τῆς καταπατήσεως τοῦ Συντάγματος. Ναὶ σεῖς, στασιασάντες κατὰ τοῦ καθεστώτος πολιτεύματος, ἔχετε ἀνάγκην φρουρήσεως καὶ ἐπιτηρήσεως μὴ προβῆτε εἰς χείρνας πράξεις, καθ' ἡμῶν δὲ ὡς στασιαστῶν τὸ ἔθνος ὄφειλε νὰ κηρύξῃ πόλεμον ἀκατάπαντον, ἐννομον καὶ φιλόπατριον, ἀμυνόμενον ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν του, ἄς κατεπροδώσατε, ἀμυνόμενον ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως του, ἢν πειράσθε νὰ ἀποσπάσητε τῆς ἀγάπης του, ἀμυνόμενον ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος του, ὃ κατεστήσατε χάρτην ἄγραφον καὶ ἀνίσχυρον νὰ παρακωλύῃ πᾶσαν παρανομίαν σας.

— Ἰνωστὸν ὑπάρχει τοῖς συμπολίταις ἡμῶν ὅτι ἐν Ἀ-

θήναις τὸ παρελθὸν ἀάββατον, ἐνθ' ὃ τὸ πρῶτορον τῶν 82 σπλιτῶν τῆς βουλῆς κατήχετο τῶν ἀνακτόρων καὶ διηυθύνετο πρὸς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος, οἱ ἐν τῷ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Γιαννοπούλου καφφενεῖοι θαμῶνες ὑπεδέξαντο αὐτὸ καταγοῦντες διὰ βράδων ἐπὶ τῶν τραπέζων, διὰ ποδοκροτημάτων καὶ συριγμῶν, ὅτε ὁ βουλευτὴς Μεσσολογγίου κ. Δ. Σταΐκος, ἐξελθὼν τοῦ καφφενεῖου ἐξέβρισε βαναύσως τοὺς ἀποδοκιμαστὰς τοῦ πρῶτορον, ὅτι κλητῆρες ἀστυνομικοὶ τῇ προτροπῇ τοῦ Σταΐκου ἐπετέθησαν βαρβάρως κατὰ τῶν πολιτῶν, ὅτι ὁ εὐαρέστους καταλιπὼν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἀναμνήσεις διὰ τὴν μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του ὡς Βίσαγγελέως κ. Χ. Κοϊδᾶς, ἀκούσας τὰς ἀπειθυνομένας καθ' ὅλων καὶ κατ' αὐτοῦ ὕβρεις τοῦ κ. Σταΐκου, ἐν τῇ ἀγανακτῆσει του ἐμέμφθη τὴν συμπεριφορὰν αὐτοῦ ὡς βουλευτοῦ, ὅτι ὁ Σταΐκος πρῶτος ἐπετέθη κατὰ τοῦ κ. Κοϊδᾶ, οὗτος δὲ ἀμυνόμενος ἐράττισεν αὐτόν, ὅτι τότε ἔφθασε τάγμα κλητῆρων καὶ ἐπέπεσε κατὰ τῶν πολιτῶν μετὰ βροπάλων καὶ ξιφῶν, ὅτι μετὰ τῶν ἄλλων ἐπλήρωσαν καὶ τὸν κάλλιστον νέον κ. Σπυρ. Πάνον, διηγήρον κατὰ τὴν κεφαλὴν ἐπικυκλῶν, ὅτι συλλαβόντες μετέφερον τὸν κ. Κοϊδᾶν εἰς τὴν φυλακὴν, ὅτι ἀνακρίσεως γενομένης ἀπεφυλακίσθη οὗτος καὶ ἐπὶ τέλους ἀπεφασίσθη ἡ μετὰ Κοϊδᾶ καὶ Σταΐκου διὰ πιστολίου μέχρι θανάτου μονομαχία, κατὰ τὴν 24ην φθίνοντος, τόπος δὲ πρὸς μονομαχίαν ὠρίσθη τὸ Φαληρικὸν πεδίον.

Τὴν 11ην λοιπὸν ὥραν τῆς πρωίας τῆς παρελθούσης δευτέρας παρευρέθησαν οἱ τε ἀντίπαλοι καὶ οἱ μάρτυρες αὐτῶν καὶ οἱ ἰατροὶ εἰς τὸ προσδιορισθὲν μέρος, τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τῆς μονομαχίας ἀπέβη κατὰ τοῦ πατριωτικώτατου καὶ διακεκριμένου υἱοῦ τῆς Θεμίδος κ. Κοϊδᾶ, κατὰ τὸν τρίτον πυροβολισμὸν πληγέντος κατὰ τὴν δεξιὰν πλευρὰν, τῆς σφίρας διελθούσης μετὰ τῆς τρίτης καὶ τετάρτης τῶν ἄνω τοῦ θώρακος πλευρῶν καὶ παγείσης κατὰ τὴν σπονδυλικὴν στήλην. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τῆς μονομαχίας, καθ' ἃ γράφει ἡ «Στοά», ἐκόμισεν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, εἰς δὲ πολίτης μετ' ἐνὸς στρατιωτικοῦ εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ἦδη πληροφοροῦμεθα τηλεγραφικῶς ὅτι ὁ κ. Κοϊδᾶς διατρέχει τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Οἱ συμπολίται ἡμῶν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τούτῳ ἔμειναν ἐμβρόντητοι, λύπη δὲ ἀκηρήγορος κατέχει τὴν καρδίαν αὐτῶν. Ὁ Θεὸς σώσει τὸν ἄριστον τοῦτον πατριώτην καὶ ὑπέραμαχον τοῦ συντάγματος καὶ τῶν νόμων. Ὁ Θεὸς ἐπινεύσει εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Βασιλέως σύντονα καὶ συνετὰ βουλεύματα, ὅπως μὴ ἐπαναληφθῇ καὶ ἐκ δευτέρου δευτέρα ἀδελφικὸν αἷματος ἔκχυσις, ὅπως μὴ λάβῃ μείζονας διαστάσεις τὸ ὑπὸ τοῦ θράσους τῶν βανδάλων τῆς ἐξουσίας ὀργάνων ἐπιχειρηθὲν δρᾶμα.

Υ. Γ. Τηλεγραφικῶς ἠγγέλη σήμερον ὅτι ὁ κ. Κοϊδᾶς ἐκαλλιτέρευσε, μεγάλα δὲ ἐλπίδες ὑπάρχουσιν ὅτι θὰ σωθῇ. Εἶθε νὰ εἰσακουσθῶσιν αἱ εὐχαὶ τῶν φίλων του.

— Τρεῖς σεβαστοὺς γέροντας συμπολίτας μας προεπέψαμεν εἰς τοὺς τάφους τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα. Εἶς τούτων ἦτο ὁ μακαρίτης Πέτρος Νέντοβι, ἐκ τῶν πρώτων οἰκιστῶν τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἐθεωρεῖτο δὲ ὁ πρεσβύτατος πάντων τῶν κατὰ τὴν νῆσον ἡμῶν γερόντων, ὡς διανῶν τὸ 118 ἔτος τῆς ηλικίας του καὶ διασωζῶν ἀκαμίας πάσας τὰς αἰσθήσεις.

Μετὰ τοῦτον ἀπεβίωσαν ὁ τεσσαράκοντα ὄλα ἔτη ὡς γραμματεὺς καὶ ὑποπρόξενος ὑπηρετήσας ἐν τῷ παρ' ἡμῶν Γαλλικῷ προξενεῖο Πέτρος Γκιζις, ὀδοποιοντοῦτος περιίτου, καὶ ἀνὴρ πολλάκις χρησιμεύσας εἰς τὸν τόπον ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του, ἀγαπητὸς δὲ διὰ τοῦτο ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωσίᾳ καταστάς. Ἐν τῇ κηδείᾳ αὐτοῦ παρηκολούθησεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Προξενεῖου καὶ μετὰ τῶν συναδέλφων του, ὡς καὶ ὁ Δήμαρχος Ἄνω Σύρου μετὰ πολλῶν ἐκ τῶν συμπολιτῶν του.

Τρίτος ἀπεβίωσεν ὁ γεραρὸς τῆς Πατρίδος υἱὸς Νικόλαος Καλέργης, ἀδελφὸς τοῦ μακαρίτου Στρατηγῶ Ἀ. Καλέργη, σεβαστὸν λείψανον τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, καὶ ἀνὴρ πολλὰς προσενηκῶν τῇ Πατρίδι ἐκδουλεύσας κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, καὶ κολοσιαίαν περιουσίαν θυσιάσας πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ. Πεποικισμένος διὰ τῶν πλεονεκτημάτων ἐκείνων τὰ ὅποια ἔχουσι πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν καὶ δουλοῦσι τοὺς πλησιάζοντας αὐτοὺς, ἀνατεθραμμένος δὲ εὐγενῶς, καὶ ἐγκρατῆς ὢν τῶν σπουδαιότερων εὐρωπαϊκῶν διαλέκτων, ὑπὸ τῆς τῆς Πατρίδος πολιτικῆς κατὰ διαφορὰς περιστάσεις, καὶ ὡς διοικητῆς καὶ ὡς Γερουσιαστῆς, ὑπηρετήσας δὲ καὶ τὸν ἡμέτερον Δῆμον ὡς δημοτικὸς Σύμβουλος. Ἀποκαταστήσας τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ ἀξιοπροσέπων, εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι δὲν εἶχε τὸ γῆρας τῶν λιπαρῶν ὅσον τὴν γέννησιν καὶ τὴν μέσσην ηλικίαν, ἀλλ' ἀπῆλαυε μέχρις ἐσχάτων τῆς γενικῆς ἀγάπης καὶ ὑπολήψεως τῶν συμπολιτῶν μας, οἵτινες ἀβρόθι ἔσπευσαν νὰ κηδεύσωσιν αὐτόν. Ὁ ἀξιοτίμος συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἀθανασιάδης ἐξεφώνησεν αὐτῷ λόγον ἐπικηδείον, ὃν θέλει δημοσιεύσῃ προσεχῶς ἢ συνάδελφος τῆς «Ἐξεγέρσεως». Εἶθε λοιπὸν τὸ μνημόσυνον ἀπάντων τούτων αἰώνων.

— Κύριός τις ἐξ ἄνω Σύρου, τὸν χρυσοχόον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει μετερχόμενος, τὸ ὄνομα τοῦ ὀποίου ἀπαξιοῦμεν νὰ φέρωμεν εἰς τὴν δημοσιότητα, παραδόξον ἀπὸ τινος ἐνόησε μανίαν, οὐ μόνον κατὰ τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος ἀλλὰ καὶ καθ' ἡμῶν τὰ φαυλότατα τῶν ἐπιπέτων ἐπισωρεύον. Πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ἀκαταλόγηστον ἄλλως, ἀνάγκη-

ζόμεθα ἤδη μὲν νὰ υπομνήσωμεν ὅτι καθὼς ἡμεῖς περὶ τῶν χρυσοοικῶν τοῦ ἐργασίῳν καὶ συναλλαγῶν οὐδέποτε ἐγράψαμεν ἢ ἐλαλήσαμεν τινὶ τὸ παράπαν οὕτω καὶ αὐτὸς οφείλει νὰ ἀπέχη πάσης περὶ ἡμῶν κρίσεως καὶ ἐπικρίσεως, πολ- λὰ καταφυλαρῶν, καὶ γελοῖος καθ' ἕκαστην ἀποβαίνων. Νο- εῖται δὲ ὅτι ἐὰν ἐπιμένη οὕτω φερόμενος δὲν θὰ βραδύνη νὰ μεταμεληθῇ, ὅταν ἴδῃ τὸ ὄνομά του ὡς τι καθαῖσμα ὅπισθεν οὐρᾶς κυνὸς περιδεδεμένον καὶ ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν καὶ τὴν ἄνω Σύρον διακωμωδούμενον.

— Ὁ συντάκτης τοῦ «Μέλλοντος» ἐξέυρε νέον μέσον πρὸς πολλαπλασιασμὸν τῶν συνδρομητῶν του. Ἀντὶ δηλ. νὰ πέμπῃ τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος του ἐπιγράφων ἀπρὸς τὴν «Ἐφημερίδα «Πανόπη»» ἐπιγράφει τὸ ὄνομα ἡμῶν. Ἦδη δὲ πέμπων ζητεῖ νὰ τῷ πληρώσωμεν ἐξαμηνιαίαν συν- δρομήν, ἐνῶ ἡμεῖς ἀβροφρῶνως φερόμενοι ἐπέμπομεν αὐτῷ ὡς ἀντάλλαγμα τὴν παρ' ἡμῖν ἐκδιδόμενην ἐφημερίδα «Πανό- πη». Τὸ περιστατικὸν τοῦτο φέροντες εἰς τὴν δημοσιότη- τα παρακαλοῦμεν τὸν κ. Δῆμον, νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς εἰσ- πράξεως τῶν συνδρομῶν του παρ' ἄλλων συνδρομητῶν, παρ' ἡμῶν δὲ νὰ ἐπιφυλαχθῇ τὴν εἰσπράξιν εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, διότι εἰς τὴν παρούσαν οὐτε οἱ γραπτοὶ οὔτε οἱ ἀγραφοὶ νόμοι θὰ τῷ δώσωσι τοιοῦτο δικαίωμα. Ἄλλως δὲ καὶ ἡ- μεῖς ἠθέλομεν κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην λογισθῆ πλούσιοι, ἀν ἀπαιτήσωμεν νὰ πληρώσωσιν ἡμῶν συνδρομὰς, οἱ ἐντιμοὶ συνάδελφοι μετ' ὧν ἀνταλλάσσομεν τὸ φύλλον μας, ἐκ πλου- σίων δὲ ἠδυνάμεθα νὰ κηρυχθῶμεν εὐθὺς εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, ἐὰν ἡμεθα ἠναγκασμένοι νὰ πληρώσωμεν συν- δρομὰς τεσσαρῶν ἐτῶν, εἰς τεσσαράκοντα συναδέλφους, οἱ- τινες τιμῶσιν ἡμᾶς διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων, τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων. Ταῦτα πρὸς τὸν ἐντιμον συνάδελφον κ. Δῆμον, ὅστις πιστεύομεν ὅτι θέλει ἀποστῆ τοῦ μέτρου ἀποτίσεως συνδρομῆς παρ' ἐνὸς συναδέλφου, δυ- νάμενος ἄλλως νὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ διαπέμπων ἡμῖν τὴν ἀξιόλογον ἐφημερίδα του, ὅπερ θὰ ἦναι ἀρκούσα δι' ἡμᾶς τι- μωρία.

— Ἀνέκδοτα Πάρια. Ὅτε κατὰ τὸ 1866 ἡ δόλιτρα νόσος χόλερα φοβερὰ ἐνέσκηψεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, πλοῖον ἰστι- σφόρον κατέπλευσεν ἐκεῖθεν εἰς Πάρον μετ' ἐπιβατῶν χολε- ριῶντων, οὓς ἐπειράθη ν' ἀποβιάσῃ εἰς τὴν νῆσον των. Οἱ Πάριοι διαμαρτυρηθέντες ἀπηγόρευσαν τὴν ἀποβίβασιν αὐτῶν εἰς τὴν νῆσον των, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ πλοίαρχος ἐπέμενε εἰς τὴν ἀπόφασίν του, οὗτοι ἐσεκέρθησαν νὰ ἐκδιώσωσιν αὐτὸν ἐνόπλιος ν' ἀποπλεύσῃ. Καὶ δὴ μικρὸν τηλεβόλον εὐρόντες, ὅπερ ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἀπέκειτο εἰς τὴν νῆσον αὐτῶν, προσήρμωσαν αὐτὸ ἐπὶ σάγματος ὄνου καὶ ὠδήγησαν τὸν ὄ- νον εἰς τὸ παράλιον. Μετὰ δὲ ταῦτα διὰ πυρίτιδος καὶ βο- λῶν αὐτὸ γεμίσαντες ἐσκόπευσαν κατὰ τοῦ πλοίου καὶ ἐπυ- ροβόλησαν. Πρὸς μεγάλην δὲ ἐκπλήξιν των παρετήρησαν ὅτι ἀντὶ ἡ βολῆ νὰ βυθίσῃ τὸ πλοῖον, ἐρομήνηκεν εἰς τὴν Ἀλ- λασσαν τὸν ἀτυχῆ ὄνον, ὅπου κατεβίβισθησαν ἀμφοτέρω, ὄνος καὶ πυροβόλον. Ἦδη πρόκειται νὰ ἐγερθῇ δίκη τῶν κληρονόμων τοῦ ἔχοντος τὸν ὄνον, κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐν Πάρῳ πυροβολικοῦ, καὶ ἵνα ἀποζημιωθῶσιν οὗτοι καὶ ἵνα παύσῃ πλέον τὸ μέτρον τῆς χρήσεως τῶν ὄνων ὡς πυροβο- λουστῶν.

— Αὐτόθεν. Πρὸ 15 ἡμερῶν πειμὴν τις, ἐνῶ ἤμελγε τὰ πρόβατα αὐτοῦ, ἐπὶ δέσμης θάμνων καθήμενος, αἶφνης πα- ρασαλειῶν ἐπεσον ὑπτιος καὶ κτυπήσας κατὰ τὸ μεταφρεῖον ἐλειποθήμωσεν. Τινὲς δὲ τῶν προσελθόντων νὰ ἀγοράσωσι παρ' αὐτοῦ γάλα, εὐρόντες αὐτὸν ἐκτάδην κείμενον, ἀνήγ- γειλαν τοῦτο τοῖς χωρικοῖς, οἵτινες ἐλθόντες παρέλαβον αὐ- τὸν καὶ ἐναπέθεσαν εἰς τινα οἰκίαν, ὅπου κατὰ τὴν γνώμην τῶν πλειόνων, ἐχαρακτήρισθη ὡς νεκρὸς, ἐν ᾧ ἐδέησεν ἵνα, προπαρασκευάσαντες εἰς ταφὴν τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, καλέσωσι τὸν ἱερέα νὰ ἐπιτελέσῃ τὰ τῆς κηδείας. Ὁ ἱερεὺς πράγματι ἦλθε, ὁ νεκρὸς μετεκομίσθη εἰς τὸ Ἐκκλησιδίου τοῦ χωρίου, ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, καὶ προσερχόμενοι εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἠσπάζοντο αὐτὸν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς ἐψάλλε βραδέως τὸ «δεῦτε τελειυταῖον ἀσπασμόν.» Εἰς τῶν ἠσπάζομένων αὐτὸν, ἐκ Λακωνίας καταγόμενος, εἶδεν ὅτι ἐπαλλον ἄθενῶς οἱ κρόταφοι αὐτοῦ, καὶ προσεκτικῶς παρατηρήσας ἰσχυρίσθη ὅτι ὁ νεκρὸς δὲν ἀπέθανεν. Μακρὰ τότε ἠγέρθη φιλονεικία μετὰ αὐτῶν, τῶν μὲν λεγόντων ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ζῆ ἄνθρωπος τόσον ψυχρὸν ἔχων τὸ σῶμα, (ἦτο δὲ ἡμέρα πα- γετοῦ), τῶν δὲ ὅτι δὲν δύναται πλέον νὰ χάνωσι τὴν κη- ρὸν των περὶ ἐνὸς νεκροῦ, μηδὲ νὰ ἀναμένωσι νὰ ἀναζήσῃ αὐ- τός. Πάντων δὲ νοστιμώτερος ἦτο ὁ ἱερεὺς εἰπών, πληρῶ- σατέ με διὰ τὴν κηδείαν, καὶ ἄρα ἴση καὶ δὲν ζῆση. Τέ- λος ἀπεφασίσθη μετὰ πολλὰς συζητήσεις νὰ μὴ ἐνταφιασθῇ ὁ νεκρὸς ἀλλὰ νὰ μετακομισθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ του ὅστις νὰ φροντίσῃ περὶ αὐτοῦ, ἰατρὸν τινα προκαλῶν. Ἀλλὰ μέχρις οὗ περαιωθῶσιν αἱ συζητήσεις αὗται, ὁ νεκρὸς τὰ μὲν ἐλαφρὰ ἐντάφια ὦν ἐνδεδυμένος, τὰ δὲ ἄνω καὶ κά- τω ἀγόμενος μετὰ πολλῶν βασάνων, πράγματι ἐξέψυξε καθ' ὁδὸν ὑπὸ τοῦ ψύχους. Ταῦτα ἀναγράφομεν ἐνταῦθα κατὰ παράκλησιν Παρίου τινὸς, ὅστις εἶπεν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ δημο- σιευθῶσιν αὐτὰ, ἵνα μὴ διαλάβωσι τὸν ἱστοριογράφον τῆς ἐ- αυτοῦ πατρίδος, ὅστις ἐντὸς ὀλίγου ἀρχεται τῆς συγγραφῆς τῆς ἱστορίας τῆς Πάρου.

Νεώτερον. — Ταύτῃ τῇ στιγμῇ πληροφορούμεθα ὅτι συ- νεπεία τηλεγραφημάτων ἐκ Σύρου, φθάνουσι σήμερον ἐνταῦθα διὰ τῆς «Παράλου» 50 στρατιῶται.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Γνωστοποιῶ ὅτι τὸ Δικηγορικὸν Γραφεῖόν μου ὑπάρχει ἐντὸς τῆς παρὰ τὴν ἀγορὰν κειμένης οἰκί- ας τοῦ κ. Μακρυωνίτου, ἐνθα τὸ Συμβολαιογρα- φεῖον τοῦ κ. Μιχαὴλ Πραντοῦνα, ὅπως οἱ βουλό- μενοι μοὶ ἀναθέτωσι τὴν ὑπεράσπισιν τῶν δι- καστικῶν διαφορῶν των προσέρχονται ἀπὸ τῆς 8ης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς 12 τῆς Μεσημβρίας καὶ ἀπὸ τῆς 2ας μέχρι τῆς 5ης ὥρας Μ. Μεσημβρίας ἐκάστης ἡμέρας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Α. ΠΟΥΛΧΡΟΝΙΑΔΗΣ, Δικηγόρος.

Ἄριθ. 136.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Λου.

Τὸ Ἐμπορικὸν Τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Σπυρ. Εὐκλείδου Προέδρου, Ν. Π. Ῥάλλη καὶ Κ. Ἰωαννοπούλου Ἐμποροδικῶν.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ αὐτοῦ τὴν 27 Φεβρουαρίου 1875 παρόντος καὶ τοῦ γραμματέως Δ. Μπόρ- σα ἵνα δικασθῇ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως μετὰξὺ

Τῶν Χρήστου Ψαρροπούλου κατοικοῦ Ἐρμουπόλεως καὶ Ἠλίας Σιμιτζοπούλου κατοικοῦ Ναυπλίου ἐναγόντων παρα- στάντων διὰ τοῦ πληρεξουσίου των δικηγόρου Ἐμμανουὴλ Ἐλευθεριάδου, καὶ

Τοῦ Ἀβραάμ Σουριάνου κατοικίας καὶ δικιμονῆς ἀγνώστου, ἐναγομένου, μηδαμῶς παραστάντος.

Οἱ ἐνάγοντες διὰ τῆς ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1874 πρὸς τὸ Δι- καστήριον τοῦτο ἀγωγῆς των ἐξέθεσαν ὅτι ὁ ἀντίδικος εὐ- ρισκόμενος ἐνταῦθα καὶ ἀγοράσας καὶ παραλαβὸν παρὰ τῆς ἑταιρίας Α. Ψαρρόπουλος καὶ Σα πραγματείας τῆς τελείας ἀ- ρεσκείας του πρὸς μεταπώλησιν καὶ κερδοσκοπίαν του ἐξέ- δωκε τὸ ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου 1869 γραμμάτιον εἰς διαταγὴν τῆς ἑταιρίας διὰ δραχμὰς ἐν ὄλῳ χιλίας πενήκοντα πέντε ἔχων οὕτω ἀχρεωτικὸν γραμμάτιον. Διὰ δραχμὰς 874. 92. Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τὴν 8 Ἰανουαρίου 1869. Χρε- ωστῶ ὁ ὑπογεγραμμένος πληρῶσαι εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Κωνσταν. Α. Ψαρροπούλου καὶ Σα. τὰς ἄνω δραχ. διτακο- σίας ἐβδομηκοντα τέσσαρας καὶ 92 0/0, 874.92 0/0 δι' ἀξίαν πραγματιῶν τῆς ἀρεσκείας μου ἃς ἠγόρασα καὶ παρέ- λαβον παρὰ τῶν ἰδίων Ἀέλιω δὲ τὰς πληρωσῆς ἐπιταγῶν μνηῶν τεσσαρῶν ἡτῶ μετὰ 4 μῆνας ἀπὸ σήμερον ὅλον τὸ ποσό. Παρελθούσης τῆς ῥηθείσεως προθεσμίας θέλω πληρῶναι τὸσον πρὸς μίαν τοῖς ἑκατὸν ἕκαστον μῆνα μέχρις ἀποπλη- ρωμῆς γενησομένης τότε εἰς πρώτην ἀναζήτησιν τῶν δανει- στῶν μου. Καὶ εἰς ἐνδειξιν.» (Ἐνταῦθα τίθεται ἡ ὑπογραφή τοῦ Ἀβραάμ Σουριάνου ἐβραϊστί.) Εἰς τὰς ἄνω προσετέθησαν εἰσέτι δραχ. ἑκατὸν ὀγδοήκοντα καὶ 40 0/0. Δεκτὸν τὸ ὄλῳ διὰ δραχ. χιλίας πενήκοντα πέντε καὶ 32 0/0 με- τὸς ἄνω ὄρους. (Ἐνταῦθα τίθεται ἡ ὑπογραφή τοῦ Ἀβρα- ἄμ Σουριάνου ἐβραϊστί.) Ὅτι διαλυθείσης τῆς διατάκτου ἑ- ταιρίας Α. Ψαρρόπουλος καὶ Σα κατὰ τὴν 20 Ἰουνίου τοῦ 1869 ἅπασαι αἱ κατὰ διαφόρων ἀπαιτήσεις αὐτῆς περιῆλ- θον δι' ἐκχωρήσεως εἰς τὴν κυριότητα τῶν ἐναγόντων δυνά- μει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9,204 ἐπισήμου συμβολαίου τοῦ Συμβο- λαιογράφου Ἐρμουπόλεως Ι. Ἀθανασίου καὶ τοῦ κατόπιν γε- νομένου ὑπ' ἀριθ. 500 ἐπισήμου συμβολαίου τοῦ Συμβολαι- ογράφου Ναυπλίου Ι. Σαριζάννη δι' οὗ ἅπαντες οἱ δικαιοῦ- μενοι μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἑταιρίας Α. Ψαρρόπουλος καὶ Σα συνήνεσαν νὰ ἐκκαθαρίσωσιν οἱ ἐνάγοντες τοὺς ἐκκρεμῆς λ/σμοὺς τῆς διαλυθείσης ἑταιρίας καὶ νὰ δώσωσιν εἰς αὐτοὺς τὸ ἐπιβάλλον, ἐπομένως καὶ τὸ γραμμάτιον περὶ οὗ ἡ κη- ρύσας ἀγωγή πληρωτέων εἰς τοὺς ἐνάγοντας. Ὅτι ἀφαιρου- μένων τῶν κατὰ καιροὺς πρὸς αὐτοὺς δόσεων τοῦ ἀντιδίκου ἀπέναντι τοῦ ἐπιδικίου γραμματίου ὑπολείπεται εἰσέτι κε- φάλαιον δραχ. 605,32 μετὰ τῶν μέχρι σήμερον δεδουλευ- μένων τόκων ὑπερμερίας δραχ. 400,58 ἐν ὄλῳ δραχ. 1005, 90 ἀγοραίας ἃ β. διατμ. 852.45 ἐπιταγῶν τοῦ ἀνα- λόγου πρὸς 18 0/0 ὑπερτιμῆσεως καὶ ἃς ὁ ἀντίδικος ἀρνείται νὰ πληρῶσῃ ἀδικαιολογητῶς καὶ ἐξήτησατο νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως καὶ προ- σωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως νὰ πληρῶσῃ εἰς αὐτοὺς δραχ. β. διατ. 852.45 ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἀπὸ τῆς κοινοποιή- σεως τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἐξόδα καὶ τέλη.

Μετὰ τὴν νόμιμον προδικασίαν εἰσῆχθη ἡ προκειμένη ὑ- πόθεσις πρὸς συζήτησιν καθ' ἴην.

Ἀκούσαν τὸν πληρεξούσιον τῶν ἐναγόντων ἀναγνόντα ἐγ- γράφους προτάσεις, καὶ

Τὴν προφορικὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν.

Ἰδὸν τὴν δικογραφίαν, Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἀποδει-

κτικῶ ἐπιδόσεως τοῦ δικαστ. κλητῆρος Δ. Ζ. Μπόου τῆς ὑγδῆς Αὐγούστου π. ε. ἡ ῥηθεῖσα ἀγωγή ἐκοινοποιήθη πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελεῖα διὰ τὸν εἰς ἀγνωστον διαμονῆς Ἀβραάμ Σουριάνου, ἡ αὐτὴ δὲ ἀγωγή ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 184 π. ε. φύλλου τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφη- μερίδος «Πανόπη» μὴ ἐμφανισθεῖς δὲ κατὰ τὴν νόμιμον ὁ- κίσημον τῆς προκειμένης ὑποθέσεως δικάζεται κατὰ Νόμον ἐρήμην καὶ ἐπιδικάζονται ἅπασαι αἱ αἰτήσεις τῶν ἐναγόντων θεωρουμένων ὡς ἀληθῶν τῶν πραγματιῶν αὐτῶν ἰσχυρισμῶν δι' ἐλλείψιν ἀντιρρήσεως ὡς μὴ ὑπαρχούσης ἐστάσεως τινος προβλητέας ἐξ ἐπαγγέλματος ἄρθρον 595 Πολ. Δικονομίας.

Ἐπειδὴ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις σκοποῦσα κατὰ τ' ἄρθρα 185, 186 καὶ 763 τῆς Πολ. Δικονομ. νὰ καταστήσῃ δυνα- τὴν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως διαρκούσης τῆς πρὸς ἀ- νακοπὴν ἢ ἔφεσιν προθεσμίας καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐ- φάσεως δὲν ἰσχύει ὡς περιττὴ ἐπὶ τῶν ἐμπορ. ἀποφάσεων αἰτινες κατὰ τ' ἄρθρα 733 καὶ 735 καὶ ἀνευ δικαστικῆς διατάξεως ἐκτελοῦνται καίπερ προσβληθεῖσαι ἢ δυνάμεναι προσβληθῶσι διὰ τῶν ῥηθέντων ἐνδίκων μέσων, ὅθεν ἡ αἴτη- σις τοῦ ἐνάγοντος περὶ προσωρ. ἐκτελέσεως τῆς παρούσης ἀ- ποφάσεως εἶναι ἀπορριπτέα τῆς ἀποφάσεως ταύτης οὕτω ἐμπορικῆς.

Διὰ ταῦτα.

Ἰδὸν καὶ τ' ἄρθρα 210 τῆς Πολ. Δικονομίας. Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου.

Δέχεται τὴν ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1874 ἀγωγὴν τῶν ἐνα- γόντων Χρ. Ψαρροπούλου καὶ Ἠλίας Σιμιτζοπούλου.]

Ἐπιταγῶν τῶν ἐναγόμενων Ἀβραάμ Σιμιάνου καὶ διὰ προ- σωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως νὰ πληρῶσῃ πρὸς τοὺς ῥηθέντας Χρήστον Ψαρρόπουλον καὶ Ἠλίαν Σιμιτζοπούλον δραχ. διατ. 852.45 ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως.

Καταδικάζει τὸν αὐτὸν ἐναγόμενον εἰς τὰ δικαστικὰ ἐ- ξόδα τῶν ἐναγόντων μετριασθέντα εἰς δραχ. τριάκοντα δύο καὶ τὰ τέλη τῆς σημάσεως.

Ἀπορρίπτει τὴν περὶ προσωρινῆς ἐκτελέσεως αἴτησιν ὡς ματαιάν.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Σύρῳ τῇ 4 Μαρτίου 1875.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς Σ. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ. Δ. Μπόρσα.

Ἐδημοσιεύθη δὲ τῇ 6 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Προεδρεύων Ὁ Γραμματεὺς Θ. ΦΡΑΓΓΟΠΟΥΛΟΣ. Δ. Μπόρσα.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ εἰς τελεσῇ ζη- τηθεῖς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ ἰσχυρὰς εἰσαγ- γελίας καὶ ἄλλους ἀζημιωτικούς τῆς δημοσίου δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου ἡ παρούσα ὑπογράφεται νομίμως.

Ἐν Σύρῳ 8 Μαρτίου 1875.

Οἱ Δικασταὶ Σ. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ. Κ. ΙΩΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ. Θ. Π. ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς Ε. Ζαχαρόπουλος.

Ἄριθ. 91.

Βιβ. ἀπογ. Ὅτι ἄνευ ἐκτελεστῶν ἀπογράφων. Ἐν Σύρῳ 10 Μαρτίου 1875.

Ὁ ὑπογραμματεὺς (Τ. Σ.) Ε. Ζαχαρόπουλος.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ ὅπερ ἐντέλλεται πᾶς ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἵνα ἐπιδώσῃ νομίμως πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελεῖα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντίδικον Ἀβραάμ Σουριάνου ἐπιτασσόμενον ἵνα ἐμπεροθέσωμαι ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποι- ήσεως τῆς παρούσης πληρωσῆς ἡμῖν διὰ κεφάλαιον Δραχ. Β. Διατμ. 852, 45/00 ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἀπὸ τῆς κοινο- ποιήσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως, πρὸς δὲ διὰ δικα- στικὰ ἐξόδα ἐπιδικάζομενά μου διὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως δραχ. 32 διὰ τέλη σημάσεως Δραχ. 9 καὶ δι' ἀπογράφοι ἀντίγραφον ἀντιγραφικῆς ἐπιταγῆς κοινοποιήσιν εἰς τὸν Εἰ- σαγγελεῖα καὶ δημοσιεύσιν διὰ τῆς Ἐφημερίδος Δραχ. 22 διότι ἄλλως θέλομεν ἐπιληθῆ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως. Ὅμοιον δὲ τῆς παρούσης καταχωρισεῖται ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐκ- διδομένῃ ἐφημερίδι «Πανόπη».

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 25 Μαρτίου 1875.

Ὁ πληρεξ. Δικηγόρ. τῶν Ἐπιτασσόντων Χρήστου Ψαρροπούλου καὶ Ἠλίας Σιμιτζοπούλου ΕΜΜ. Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ.

Ὁ συντάκτης καὶ ἐπεύθυνος

Γ. ΚΥΤΡΙΑΚΗΣ.